

PFU-SAK NR. 334/12

KLAGER: Norges Friidrettsforbund v. friidrettspresident Svein Arne Hansen
ADRESSE: Serviceboks 1, Ullevål Stadion, 0840 OSLO
TELEFON: 917 25 355
PUBLIKASJON: Dagbladet (nett)
PUBLISERINGSDATO: 08. og 20.11.2012
STOFFOMRÅDE: Sport
GENRE: Kommentartikler, nyhetsartikkel
SØKERSTIKKORD: Feilsitering, feilaktige opplysninger, dekning for titler, saklighet og omtanke, skille kommentar fra fakta, samtidig imøtegåelse, redaksjonell troverdighet/habilitet
REGISTRERT: 14.12.2012
BEHANDLET I SEKR.: 14.12.2012; spørsmål til klager
20.12.2012; tilsvaarsrunden innledet
BEHANDLES I PFU: 21.03.2013
FERDIGBEHANDLET:
BEHANDLINGSTID: 97 dager
KLAGEGRUPPE: Idrettsorganisasjon
PFU-KONKLUSJON:
HENVISNING VVPL.:
RETTSBEHANDLING:
OMTALE/ANONYM.:
MERKNADER:

SAMMENDRAG:

Dagbladet publiserte **torsdag 8. november 2012** på sine nettsider en kommentartikkel med tittelen «**Slik lager vi nye dopmiljøer**». Her kritiserte avisens sportskommentator Esten O. Sæther Norges Friidrettsforbund (NFIF) – og blant andre forbundets sportssjef Ronny Nilsen – for ikke å ta tydelig avstand fra doping, noe han mener viser seg ved at tidligere dopingtatte får fortsette i idretten. Slik Sæther ser det, betyr dette «**[i] praksis (...)å åpne idretten for dop**».

Det var spesielt friidrettsmiljøet i Bergen, særlig klubben Norna-Salhus, kommentatoren brukte som eksempel. Norna-Salhus er klubben til den dopingdømte kappgjengeren Erik Tysse, og klubben som også ifølge Sæther «**ufortrødent har brukt**» trener Aage Odfjell som i 2005 «**innrømmet årelang dopingbruk**». Odfjell ble den gang ikke straffet, og kommentatoren påpeker bakgrunnen for dette:

«**Han stod ikke som medlem av noe idrettslag og slik manglet Norges Idrettsforbund sanksjonsmidler.**»

Om klubben Norna-Salhus og Tysse ble det i kommentaren også opplyst:

«**Seinest i sommer var det nettopp Norna-Salhus som sørget for å arrangere det famøse hastestevnet for å få klubbkamerat Erik Tysse til London-OL; et**

arrangement som ble støttet [av både] Friidrettsforbundet og toppidrettssjef Jarle Aambø i Olympiatoppen.»

Kommentarartikkelen var illustrert med et bilde av sportssjef Ronny Nilsen, og i bildeteksten sto det:

«TRIST LEDELSE: Ved å åpne for eks-dopere som topptrenere i friidretten, utfordrer sportssjef Ronny Nilsen den tradisjonelt klare norske holdningen mot doping.»

I brødteksten gjenga kommentatoren hva sportssjef Nilsen uttalte til Bergens Tidende (BT) i forbindelse med en artikkel om treneren Odfjell og at Idrettslaget Gular nå har bedt om at ingen i klubben benytter seg av ham:

«– Så lenge det ikke er gitt livstidsutestengelse fra idretten, bør folk få en ny sjanse, sa sportssjef Ronny Nilsen om denne saken til Bergens Tidende søndag[.]

Videre kommenterte Sæther:

«MULIG DET; men framfor alt har Friidrettsforbundet en prekær mangel på en kompetent sportssjef; en som er i stand til å skjønne at dette ikke er tida for å beskytte trenerne som har en fortid med doping, og som dessuten forstår at norsk toppidrett generelt har påført seg selv en tynnslett troverdighet. Ronny Nilsen derimot er mer opptatt av at ingen skal dømmes to ganger.»

«HER er vi over til den virkelige krisen i norsk toppidrett. Når Ronny Nilsen med politisk ryggdekning fra friidrettspresident Svein-Arne Hansen nå i realit[et]en snur ryggen til Gulars ønske om en dopingfri idrett, er det en følge av mangel på tydelighet blant de fremste lederne i norsk idrett.»

Samme **torsdag** omtalte **Dagbladet** også på nyhetsplass saken i friidrettsmiljøet i Bergen, der Idrettslaget Gular nå har bedt sine medlemmer om ikke å benytte seg av treneren Aage Odfjell. Artikkelen hadde tittelen **«– Ikke en uproblematisk sak»**, og var bygd opp rundt uttalelser fra sportssjefen, som også var avbildet her. I bildeteksten het det:

«FÅR IKKE GJORT NOE: Sportssjef Ronny Nilsen støtter klubbene i deres trenervalg, uansett hvem de velger. Så lenge de følger regelverket.»

I brødteksten ble det henvist til BTs omtale av saken, og Dagbladet opplyste:

«Sportssjef Ronny Nilsen hevder han uttalte seg på generelt grunnlag da han kommenterte Odfjell-saken i Bergens Tidende søndag, og mener at hver enkelt av tidligere dopingsaker må vurderes for seg selv.

– Friidrettsforbundet tar sterk avstand fra doping. Denne konkrete saken er heller ikke uproblematisk, det finnes jo en forhistorie med Odfjell. Lovverket, slik det foreligger i dag, utestenger ikke personer som stod utenfor NIF på det tidspunktet de var involvert med doping. Det er opp til hver enkelt klubb hvilken trener man vil ansette så lenge disse inngår avtale som sikrer at vedkommende anerkjenner og respekterer dopingbestemmelsene, sier Nilsen til Dagbladet.»

(I den første versjonen av nettartikkelen ble Nilsen sitert litt annerledes. Her het det: «- I utgangspunktet er vi sterkt imot doping, vi ønsker jo ikke doping i idretten. Denne konkrete saken er jo heller ikke uproblematisk, det finnes jo en forhistorie med Odfjell. Men det finnes få kompetente trenere, og lovverket legger opp til at man kan benytte seg av hans kompetanse. Det er opp til hver enkelt klubb hvilken trener man vil ansette, sier Nilsen til Dagbladet.»)

Dagbladet hadde også henvisninger til de ovennevnte artiklene fra fronten av sin nettside. Også her ble det brukt bilder av sportssjefen. I henvisningen til kommentarartikkelen var tittelen «**Han åpner norsk idrett for dop**» satt like under bildet av Nilsen. Videre i henvisningsteksten sto det: «**Friidretten er blitt verre enn sykkelporten[.] Esten O. Sæther kommenterer. Les mer.**» Tittelen på henvisningen til nyhetsartikkelen var «- Opp til hver enkelt klubb», og i teksten sto det: «- Ikke en uproblematisk sak, sier friidrettssjefen. Les mer».

Tirsdag 20. november 2012 hadde Dagbladets Esten O. Sæther en ny kommentar om friidretten og det han anser som en manglende avstandtaking fra doping, denne gang under tittelen «**Doptest på legekontoret**». Artikkelen var illustrert med et bilde av Petar Vukicevic, friidrettstrener i hekk, og kommentaren var en del av en serie artikler i forbindelse med uttalelser og påstander om at hekketreneren skal ha forhørt seg om forbudte stoffer. I ingressen sto det:

«Nå er det ikke lenger Petar Vukicevic som er problemet. Det er hvordan vi forholder oss til doping i idrettshverdagen.»

I brødteksten skrev kommentatoren blant annet:

«Dagens avsløring av hvordan Petar Vukicevic fikk familielegen sin til å for[e]ta hormonprøver av en ung kvinnelig utøver, forandrer hele bevisførselen i denne saken. (...) Denne nye vendingen i saken gir Petar Vukicevic enda et troverdighetsproblem. Men dessverre er han ikke alene om å slite. De siste avsløringene her i Dagbladet har drevet idrettslederne fra skanse til skanse. Det kunne knapt ha gått annerledes etter at idretten selv ga opp det viktigste dopingslaget i god tid før sommerens OL.»

Kommentatoren berørte hvordan trenere og utøvere med dopingrelasjoner blant annet fikk bli med i Norges OL-tropp til London, og han stilte spørsmålet:

«For når bestemte Norge seg for å vinne internasjonale medaljer uansett hva trenere og utøvere har drevet med på forhånd?»

Videre ble både Olympiatoppen og Norges Friidrettsforbund (NFIF), og sjefene her, kritisert:

«Der det er lett å skjønne at sykkelchefen Steffen Kjærgaard i det lengste forsøkte å skjule sine egne gamle dopingsynder på asfalten, er det vrient å se hva Olympiatoppen og Friidrettsforbundet kunne oppnå ved å la miljøet sitt på nytt bli infisert av aktører med et tvilsomt forhold til doping. Selv da avsløringene kom stadig tettere, forsvarte enkelte av topplederne hardnakket denne linja. Seinest for to uker siden åpnet friidrettens sportssjef Ronny Nilsen i et intervju med Bergens Tidende for at dopingdømte trenere måtte få komme tilbake.

NÅ STRAMMER både Olympiatoppen og Friidrettsforbundet plutselig til. Den siste uka har visst Dagbladets Vukicevic-avsløringer forandret alt, men så enkelt bør de ansvarlige ikke få slippe unna. For om verken Olympiatoppen eller Friidrettsforbundet kjente til hormonprøvene som ble tatt på et legekontor i Drøbak for å sjekke dopingeffekten hos en av Petars utøvere, har alle de impliserte lederne egentlig visst nok om dopingondet til å reagere. De gjorde det bare ikke. I OVER ETT ÅR holdt for eksempel toppidrettssjef Jarle Aambø opplysningene om Petar Vukicevic sin serbiske dopkontakt for seg selv. (...) Mangel på tydelig lederskap formet et miljø der Petar Vukicevic kunne komme til forbundskontoret med sin versjon i fjor sommer uten at lederne tok saken på alvor. Slik har de lederne som var satt til å beskytte den engang så klare norske antidoping-linja, åpenbart sviktet.»

KLAGEN:

Klager er Norges Friidrettsforbund (NFIF), som mener Dagbladet har brutt god presseskikk både gjennom «utforming og fremstilling av kommentarer på avisens nettsider, samt [gjennom] de aktuelle kommentarers innhold». For øvrig er også ovennevnte nyhetsartikkel innklaget. Det anføres brudd på følgende punkter i Vær Varsom-plakaten:

- 2.3 – redaksjonelle medarbeideres troverdighet (dobbeltrøller)
- 3.2 – kontroll av opplysninger
- 3.7 – gjengi meningsinnholdet i uttalelser og sitere presist
- 4.1 – saklighet og omtanke
- 4.2 – skille fakta fra kommentarer
- 4.4 – dekning for titler etc.
- 4.14 – samtidig imøtegåelse

Klager erkjenner at det er en del av pressens samfunnsoppgave å sette søkelys på problemstillinger rundt dopingbruk i idretten, men anfører samtidig at NFIF anser mediedekningen høsten 2012 på dette feltet som massiv.

Klager anfører: «Dessverre opplever NFIF at Dagbladet på kommentatorplass gang på gang misbruker medias makt ved å gjøre usannheter til sannheter, villeder med overskrifter og karakteristikk som er sterkt overdrevet og går langt i å dømme personer før de formelle instanser har konkludert. NFIF opplever at dette har gått så langt at det fremstiller NFIF på en måte det ikke er dekning for, og dette har gitt store negative konsekvenser for NFIFs omdømme». Etter klagers mening er enkelte overskrifter dessuten injurierende.

Videre mener klager at Dagbladets kommentator Esten O. Sæther har «misbrukt sin posisjon». Klager skriver: «NFIF har tilbakevist påstander og kunnet dokumentere feil i artiklene, men likevel fortsetter Sæther med å fremme det samme budskapet, og bruker sterke karakteristikk som ikke står i samsvar med innholdet i saken.» Etter klagers mening er det også grunn til å stille spørsmål ved at Sæther, som er ansatt og betalt av Norges Fotballforbund som landslagssjef for Futsal, kommenterer saker som «i stor grad [har] dreid seg om en maktkamp blant ledere i idretten».

Klager understreker også at «NFIF ikke har brutt noen regler i dopingbestemmelsene i norsk idrett, og at omtalen av NFIF i media er basert på diskusjon rundt etiske verdier».

Når det gjelder påstanden om brudd på VVP-punkt 3.7, så handler dette i hovedsak om

gjengivelsen av hva sportssjef Ronny Nilsen uttalte til Dagbladet i forbindelse med at avisen ønsket kommentarer etter «Odfjell-saken» som Bergens Tidende (BT) hadde omtalt. Klager forklarer: «Nilsen forklarte for Rasmussen [Dagbladets journalist, sekr.anm.] at han for BT hadde uttalt seg på generelt grunnlag med bakgrunn i lovverket for norsk friidrett. Nilsen ga sine uttalelser til Dagbladet. På sitatsjekk ble journalisten og Nilsen enige om endringer da det var sitert feil (kommunikasjon vedlagt, vedlegg 2). Til tross for at Nilsen responderte raskt på e-posten, og fikk tilbakemelding om at endringene var gjennomført, ble artiklene den 8.[n]ovember (vedlegg 9) trykket med feil sitater. Nilsen fikk orientert Dagbladet om dette, som fikk rettet opp feilen. Da var skaden allerede skjedd ved at Nilsen utad ble tillagt uttalelser som han ikke stod inne for.»

Videre reagerer klager på presentasjonen/oppsettet av henvisningene fra Dagbladets frontside. Klager skriver: «NFIF anfører at selv om teksten under overskriften i kommentarartikkelen refererer til at artikkelen er en kommentar, må forsiden vurderes slik som den fremstår for leserne. Det vises til at det i motsetning til i trykte tidsskrifter, ofte vil være vanskelig å skille mellom nyhetsartikler og kommentarartikler i nettutgaver, fordi kommentarartikler ikke har den samme plassering og utforming som i trykte tidsskrifter. Kravet til klarhet i hva som er kommentarartikler må derfor være strengere for nettaviser enn trykte tidsskrifter. Kommentarartikkelens utheving i rødt, dens plassering høyt oppe på forsiden på Dagbladets nettutgave, samt overskrift og bilde gjør at den fremstår som en nyhetsartikkel. Dette gjelder særlig når man ser den i sammenheng med de to nyhetsartiklene som ble publisert ved siden av denne senere samme dag.» (Se vedlegg 3 og 5, sekr.anm.)

Etter klagers mening har Dagbladet gjennom vinkling og formuleringer skapt et inntrykk av at NFIF og forbundets ansatte har opptrådt kritikkverdig. Klager mener også retten til samtidig imøtegåelse er utløst gjennom Sæthers kommentar 8. november, og opplyser: «Verken Ronny Nilsen eller andre i NFIF ble kontaktet[.]» Klager bemerker også: «I kommentarartikkelen kommer Ronny Nilsen delvis til orde ved at www.dagbladet.no refererer til uttalelser han har avgitt på generelt grunnlag om regelverket tidligere. NFIF mener at dette ikke samsvarer med det egentlige meningsinnholdet i uttalelsene. Den påklagede kommentarartikkelen rammer NFIFs tillit hardt og dermed også økonomisk, og påførte de navngitte aktørene unødvendig skadelig publisitet.» Slik klager ser det, har Dagbladet her «hengt ut sportssjefen for å følge de lover og regler som er gjelden[d]e i norsk idrett».

Når det gjelder Dagbladets bruk av titler, ingresser og bildetekster i det påklagede materialet, mener klager at avisen ikke har dekning for flere av disse. Klager anfører blant annet: «Nilsen kom ikke med uttalelser som forherliger bruk av doping, men viste til det etablerte regelverket som er besluttet av idrettens politikere.» Slik klager ser det, innebærer ordet «åpner» (som i tittelen «Han åpner norsk idrett for dop») en bevisst aktiv handling, en påstand klager ikke kan se at Dagbladet underbygger. Klager påpeker at «gjeldende regelverk ikke gir Nilsen hjemmel til å kunne nekte nevnte trenere en plass i norsk idrett. Det er altså ikke Nilsen personlig slik det gis inntrykk av, men regelverket, som har en slik åpning for bruk av trenere». Videre skal NFIF også ha tilbakevist påstander om at forbundet «ønsker dopingtrenere velkommen», og klager reagerer på at Dagbladets kommentator likevel «fortsatte med de grove og feilaktige påstandene».

Etter klagers mening gir Dagbladet også «et direkte feilaktig inntrykk av det regelverket som gjelder». Klager påpeker: «Faktum er at norsk idrett generelt ikke kan utestenge trenere utover idømt straff, men dette betyr naturligvis ikke at man ønsker dem velkommen

tilbake.» Dessuten viser klager til flere påstander i kommentarartikkelen publisert 8. november (se klagen, s. 9–10, sekr.anm.), som NFIF mener fremstår som faktiske opplysninger og ikke som kommentatorens egne meninger. Dette gjelder blant annet formuleringer om at forbundet beskytter eks-doperne sine, at friidretten benytter en dopingbefengt trener på et par av sine største talenter, og at friidrettslederne i skjul prøvde å tuske Tysse til OL. Slik klager ser det, er utsagnene «meget konstaterende», og flere av opplysningene, spesielt knyttet til omtalen av OL-kvalifiseringsstevne for Tysse, «svært ubalanserte og direkte feilaktige», og derfor i strid med VVP-punkter 3.2, 4.1 og 4.2.

Avslutningsvis skriver klager: «I utgangspunktet er kommentarplass en god arena for å diskutere problemstillinger, men for NFIFs del har dette blitt en svertekampanje der Dagbladet har misbrukt sin makt. NFIF har fått lov til å publisere motsvar og har tilbakevist påstander, men dette synes ikke å bli registrert hos kommentatoren. Når de samme beskyldningene og uriktighetene igjen blir presentert gjentatte ganger, blir NFIF maktesløse.»

TILSVARSRUNDEN:

Dagbladet opplyser at artiklene som er innklaget, «er en del av en større dekning om dopingbruk og holdninger til doping i norsk idrett».

Videre uttrykker avisen forståelse for at «forbundet opplever fokuset og debatten som svært ubehagelig», men: «Vi synes likevel det er meget beklagelig at forbundets reaksjon på denne viktige dekningen er en klage til PFU. NFIF har hele veien hatt stående invitasjon til våre spalter, der de – som det fremgår av klagen – også har fått komme til orde med kritikk av Dagbladets kommentarer og artikler, og de har fått tilbakevise det de selv mener er uriktige påstander.» For øvrig mener Dagbladet også at norske toppidrettsforbund, som «forvalter store ressurser for Norge» og som årlig mottar «store statlige tilskudd», må tåle «sterkere granskning av og kritiske ytringer om hvordan de opererer og hva slags holdninger de signaliserer».

Om konteksten som de påklagede artiklene inngår i – Dagbladets dekning av dopingproblematikken – skriver avisen: «I april 2012 ble det kjent for norsk offentlighet at den dopingdømte kappgjengeren Erik Tysse under soning av sin 2-år lange utestengelse fremdeles fikk tilgang til trenerhjelp fra Olympiatoppen. Der hadde toppidrettsjef Jarle Aambø gitt klarsignal til at Tysses personlige trener Stefan Plätzer på fritida fortsatt kunne få lov til å trene sin elev. Det var journalistikk som brakte saken inn i det offentlige søkelyset (...) På kommentarplass var Dagbladet den eneste avisen som fulgte opp denne avsløringen i Bergens Tidende. Senere, da Erik Tysse fikk kvalifisere seg for London-OL i et eget stevne 8. juli hjemme i Os, kritiserte Dagbladet både i kommentarer og på lederplass dette historiske linjeskiftet i norsk idrett. (...) Når doping har fått så mye oppmerksomhet skyldes det bl.a. at det dreier seg om et sentralt verdispørsmål. Idrettens mål kan ikke nås, og troverdigheten kan ikke overleve, hvis sentrale utøvere jukser. (...) Dagbladet mente at det norsk idrett trengte i 2012 var uro, altså en åpen debatt om hvorvidt det skulle være plass i norsk friidrett – eller norsk idrett for øvrig – for utøvere, ledere og trenere som hadde drevet med doping.»

Slik Dagbladet ser det, handler deres dekning altså ikke om en «svertekampanje», men om «høyst reelle meningsforskjeller». Dagbladet anfører: «Etter Dagbladets oppfatning kan det se ut som om NFIF prøver å skjule seg bak framstillingen av idrettsledere som ikke hadde mulighet til å gjøre noe annet enn å følge allerede vedtatte regler. I vårt perspektiv er ikke

forbundet et medieoffer, men målet for en kritikk, som klart ligger innenfor kommentarjournalistikkens oppdrag og etiske rammer.»

Dagbladet bemerker: «I idretten er det ikke noen overflod av meningsjournalistikk i verdibaserte spørsmål. Sportsjournalistikken har en iboende evne til å snu seg etter det siste resultatet. Det fungerer bra når det gjelder å belyse de følelsene som finnes i idretten, men det blir en svært begrenset vinkling for å belyse den kulturen og de verdiene som norsk eliteidrett gjenspeiler. I en tid hvor sport blir et stadig sterkere kulturelt uttrykk og de ulike idrettsforbundene forvalter store nasjonale og lokale økonomiske tilskudd, øker behovet for at noen stiller de vanskelige spørsmålene og tar opp de krevende konfliktene. Idretten må tåle sterke meningsforskjeller, også når de kommer til uttrykk i mediene.»

Når det gjelder meningsjournalistikken generelt, minner Dagbladet dessuten om tradisjonen for stor takhøyde, og anfører: «En for streng regulering av ytringene – juridisk eller etisk – vil ha en nedkjølende effekt på det offentlige ordskiftet. Det er ingen uenighet om at det likevel finnes etiske grenser som gjelder ytringer i samfunnsspørsmål.»

Hva gjelder de påklagede artiklene, mener Dagbladet at de ligger innenfor de presseetiske rammene, blant annet fordi: «De bygger på helt konkrete saksforhold, herunder uttalelser fra de berørte personene. Kommentarene inneholder ikke faktafeil.» Avisen bemerker også: «Samtidig er det ingen uenighet om at det er stor avstand i fortolkningen av kommentarenes budskap. Dette representerer likevel ikke noe brudd på bestemmelsene i Vær Varsom-plakaten.»

Videre finner Dagbladet også påstanden om sammenblandingen av kommentarer og fakta «uforståelig». Dagbladet vedgår at kommentaren med tittelen «Slik lager vi nye dopmiljøer» inneholder sterke ord, men mener «de bygger på en helt konkret vurdering av saksforholdet rundt den dømte kappgjengeren, opprullingen av alle dopinghistoriene i hjemklubben hans Norna/Salhus og den nye rollen til den dopingbefengte treneren Aage Odjell i talentgruppa i Norges Friidrettsforbund».

Dagbladet anfører også at det avisen har satt søkelys på er «et spørsmål om holdninger». Avisen skriver: «Dagbladet kritiserer de holdninger Friidrettsforbundet og Nilsen i praksis viser. Dette er Dagbladet i sin fulle rett til å gjøre, og det er ikke i strid med god presseskikk. Det å velge en vinkel og et ståsted er fullt i samsvar med journalistiske prinsipper.» Avisen viser også til dopingavsløringene som kom i sykkelporten høsten 2012, og at disse viste «hvor viktig det var å ta et oppgjør med ledere og trenere med en uavklart dopinghistorie». Dagbladet anfører: «Det var derfor vi reagerte sterkt på kommentarplass mot Ronny Nilsen og Svein Arne Hansens befatning med den lokale dopingstriden i Bergen. Vi mente – som det står i tittelen – at deres anvendte idrettspolitik i praksis åpnet for nye dopingmiljøer.»

Avisen avviser også at kommentarartikkelen gir inntrykk av at sportssjefen er tilhenger av dopingbruk: «Kommentaren gir uttrykk for hva som kan bli konsekvensene av det å ha lokale trenere med et uavklart forhold til doping. At dette eventuelt er tillatt i henhold til reglementet[,] forandrer ikke saken.» Dagbladet kan heller ikke se hvordan formuleringene som er brukt i omtalen av OL-kvalifiseringsstevne som ble arrangert for Tysse, bryter med de presseetiske reglene. I denne sammenheng gjengir avisen en uttalelse fra idrettspresident Børre Rognlien, som i juni uttalte overraskelse over at et slikt stevne ble arrangert, og mener det er «åpenbart dekning for det som står i kommentaren».

Med hensyn til anførselen om at sportssjefen ble feilsitert, mener Dagbladet at endringene Nilsen foretok etter sitatsjekk ikke har vesentlig betydning for meningsinnholdet. Dagbladet forklarer: «I håndteringen av teksten i forholdet nett/papir, skjedde det en feil, noe som gjorde at det opprinnelige sitatet (det første, urettede, utkastet) ble publisert på nett. Feilen ble straks rettet. Ifølge Dagbladets logg tok det bare seks minutter fra den første versjonen ble publisert på nett til de to sitatene ovenfor ble rettet opp. Denne feilen er beklagelig, men den representerer ikke noe brudd på god presseskikk. Når klager omtaler episoden som at "skaden" allerede var skjedd da rettelsen ble publisert, er det mildt sagt en overdrivelse. Det er ingen vesentlige eller skadelige forskjeller i de to versjonene av intervjuet.»

Slik Dagbladet ser det, virker også klagers reaksjoner knyttet til henvisningene og utformingen av disse «konstruert». Avisen anfører: «Dagbladet har gjennom mange år hatt lik praksis når det gjelder kommentarstoff og artikler på nett. Kommentarens navn oppgis i ingressen og i selve artikkelen står det KOMMENTAR i versaler i tilknytning til byline (se http://www.dagbladet.no/2012/11/08/sport/friidrett/ronny_nilsen/doping/aage_odfjell/24218307). Dette fremgår også av vedlegg 1, men er vanskelig å få øye på, fordi KOMMENTAR er trykket oppå selve teksten. Det er ikke uvanlig at en kommentar blir henvist til på oppslagsplass, enten det er papir eller nett.» For øvrig skriver Dagbladet at det er ukjent for avisen «at det skal være strengere krav til klarhet i hva som er kommentarartikler for nettaviser enn for papiraviser», og anfører: «[S]lik kan det heller ikke være.»

Videre avviser Dagbladet påstanden om brudd på retten til samtidig imøtegåelse. Avisen anfører: «Fra Dagbladets side har vi hele tiden tilstrebet å holde spaltene og nettet åpen for kommentarer og tilsvær fra bl.a. NFIF. PFU-klagen er blitt behørig omtalt både på papir (to sider) og nett. Ikke på noe tidspunkt har Dagbladet prøvd å avskjære idrettens tillitsvalgte i denne saken. (...) Det er riktig at ledere og kommentarer i noen tilfeller kan utløse retten til samtidig imøtegåelse. Normalt vil det bare skje når det fremsettes nye og sterke beskyldninger av konkret karakter. De aktuelle kommentarene faller ikke under en slik kategori. Kommentarene er tradisjonelle meningsytringer basert på saksforhold som allerede var publisert i flere media, og på uttalelser fra de omtalte personene.»

Dagbladet kan heller ikke se at avisen har brutt Vær Varsom-plakatens punkt 3.2 (om kontroll av opplysninger). Avisen viser i denne sammenheng til tidligere PFU-uttalelser og formuleringen om at «man ikke kan stille de samme krav til nyanseringer på kommentarplass som på nyhetsplass».

Når det gjelder Dagbladets kommentator og innvendingene klager har hatt mot ham (spørsmål om habilitet, dobbeltroller), skriver avisen blant annet: «At Dagbladet og Dagbladets kommentator Esten O. Sæther gjennom en årrekke har hatt et svært tydelig standpunkt mot doping[,] er ikke i seg selv et argument mot at avisen – eller avisens kommentator – skal kunne kommentere i slike saker. (...) Når han [kommentatoren, sekr. anm.] skriver om saker som kan relateres til futsal-vervet, er stoffet merket med opplysningen "Esten O. Sæther er landslagssjef i futsal (innendørsfotball) og kommentator i Dagbladet". De innklagede artiklene var ikke merket ganske enkelt fordi temaene er fullstendig uten forbindelse. Det er ingen ting i Sæthers futsal-jobbing på fritiden som med noen flik av troverdighet kan knyttes til Dagbladets kommentarer om behovet for en mest mulig dopingfri idrett. Det samme gjelder påstanden om en underliggende maktkamp i norsk idrett (...) Dagbladets prinsipielle holdning er at man skal unngå dobbeltroller, men mener bestemt at Esten O. Sæthers engasjement innenfor idrettsgrenen futsal ikke er av en slik karakter at han ikke kan være sportskommentator.» For øvrig påpeker Dagbladet også at

kommentatoren ikke har noen økonomiske interesser i debatten, og at hans «lojalitet er overfor samfunnsoppdraget».

Klageren anfører at NFIF er kjent med tilsvarensretten, men mener Dagbladet, «spesielt i kommentaren "Slik lager vi nye dopingmiljøer" (...) fremmer grovt injurierende påstander», og at «grensen for å gi et tilsvare for lengst er passert». Dette er også bakgrunnen for valget om å klage saken inn til PFU. Videre presiserer klager: «PFU-klagen [gjelder ikke] kritikk til at Dagbladet reiser spørsmål rundt dopingproblematikken. (...) NFIF har klaget inn fremstillingen i en spesiell del av deknningen.»

Etter klagers mening er den samtidige imøtegåelsesretten utløst for sportssjefen: «I kommentaren til Sæther beskyldes Nilsen "for å åpne norsk idrett for dop", noe som kan betegnes som en grov beskyldning. Sportssjef Ronny Nilsen fikk gjennom intervjuet (...) muligheten til kort [å] kommentere hva som ble sagt i intervjuet med BT. Det er kun disse uttalelsene kommentaren bygger på. Det er på det rene at Nilsen ikke fikk anledning til å svare på beskyldningen før kommentaren til Sæther ble publisert.»

Klager fastholder også sitt syn om at ansatte er hengt ut, og at Dagbladet har gitt en feil fremstilling av fakta: «Det at regelverket i Norges Idrettsforbund har blitt endret i kjølvannet av Vukicevic og Kjærsgårdsaken, etter den innklagede saken, legitimerer ikke å henge ut ansatte som har et gitt sett av regler å arbeide etter. Dagbladet skriver i tilsvaret at meningsytringer om navngitte personer og foretak må ha tilfredsstillende forankring i faktum. Det er dette som er klagens hovedkjerne, det er begått feil og overtramp i deknningen.» For øvrig anfører klager også at Dagbladets tilsvare inneholder faktafeil.

En feil klager anfører, er knyttet til Dagbladets omtale av hvordan den dopingdømte kappgjengeren Erik Tysse fikk mulighet til å delta i OL i London. Klager skriver: «[Tysse deltakelse] skyldtes en avgjørelse i Court of Arbitration for Sport (CAS) – den internasjonale ankeinstans for idrett. Det var ikke et hastestevne, det var et vanlig approbert stevne, åpent for alle og offentlig på terminlisten. NFIF har vært åpne på at de i ettertid ser at de aktivt burde ha vært mer kritisk til dette. Men å si at det er "å i skjul tuske til seg en plass i OL" uten videre forklaring er direkte feil.»

Når det gjelder trener Aage Odfjells tilknytning til NFIF, anfører klager – siden Dagbladet også «gir et tvetydig bilde av Odfjells rolle opp mot NFIF», at forbundet ikke har gitt Odfjell «noen som helst offisiell posisjon»: «[Han] har vært trener til en utøver som har blitt tatt ut til samlinger i vårt kast-prosjekt, men Odfjell selv har ikke deltatt på noen samlinger i regi av å være trener til denne utøveren.»

En annen faktafeil klager mener står sentralt i klagesaken, er knyttet til gjengivelsen av sportssjefens uttalelser. Klager anfører: «Sitatet gjaldt viktigheten av at trenere i norsk friidrett følger gjeldende regelverk. Her er vi inne på kjernen i hele saken som dannet utgangspunktet for Esten O. Sæthers innklagede kommentar "Slik lager vi nye dopingmiljøer". NIFs lov gir dopingtatte trenere mulighet til å være en del av norsk idrett så lenge en norsk klubb (eller organisasjonsledd) ønsker å bruke treneren, men da må treneren 1) bli medlem av klubben eller 2) underskrive kontrakt på at en plikter å følge regelverket i NIFs lov kapittel 12. (...) NFIF spør seg om Nilsens uttalelser er så graverende at de fortjener en omtale med tittelen "Han åpner norsk idrett for dop" eller overskriften "Slik lager vi nye dopingmiljøer"?»

Klager anfører også: «NFIF har selvsagt full forståelse for at ikke journalister har full oversikt over sakskomplekset, men når en kommentator har fått et motsvar i egen avis der det redegjøres for faktafeil, bør kommentatoren følge med. Dersom ikke kommentatoren er mottakelig for motsvar[,] er det ikke relevant at vi skal få den samfunnsdebatten som Dagbladet i tilsvaret beskriver at de etterstreber. Nettopp denne ignoreringsen av innholdet i motsvar er en av grunnene til at NFIF har følt seg maktesløse mot Dagbladet.»

Klager reagerer videre på at Dagbladet i tilsvaret en rekke ganger bruker ordet «kan» i sin argumentasjon, for eksempel: «kommentaren gir uttrykk for hva som kan bli konsekvensene av det å ha et uavklart forhold til doping.» (Klagers understreking, sekr. anm.) Klager anfører: «Hvis en ser på omtalen og overskriften snakker vi ikke om noe som kan skje. Omtalen og overskriften legger til grunn at noe har skjedd – "han åpner norsk idrett for dop" og "slik lager vi nye dopmiljøer".»

Med hensyn til sportssjefens uttalelse, som ble rettet opp etter at den var publisert, forklarer NFIF hvor de mener meningsforskjellen ligger i sitatene: «Den store forskjellen gjelder spesielt den første setningen i sitatet. I det første sitatet står det: "I utgangspunktet er vi sterkt imot doping, vi ønsker jo ikke doping i friidretten". Dagbladet ble ved sitatsjekk bedt om å rette dette til: "Friidrettsforbundet tar sterk avstand fra doping." Dagbladet bekreftet at dette skulle rettes opp. Som en kan lese av disse sitatene er det stor forskjell i betydningen her. (...) [F]or å poengtere dette legges det ved et utklipp som viser lesers reaksjon kort tid etter at det feilaktige sitatet er lagt ut, se vedlegg 1.» Videre understreker klager at feilen først ble rettet «da NFIF ved sportssjef Ronny Nilsen kontaktet Dagbladet for å opplyse om feilen».

Hva gjelder Dagbladets tilbakevisning av påstanden om at avisens kommentator har en dobbeltrolle, innvender klager: «Det at han ikke kommenterer fotball, men annen idrett er av vår klare oppfatning ikke grunn god nok. Han er en del av idrettsbevegelsen, og har uavhengig av egen integritet ikke muligheter for å oppleves som habil så lenge han har en så viktig posisjon i en av verdens raskest voksende innendørsidretter, og står på lønningslisten til norsk idretts største særforbund.»

Dagbladet står fast på «at det ikke finnes noen faktiske feil i [avisens] dekning på nett og i papirutgaven, bortsett fra en mindre omskrivning i et intervju med sportssjef Ronny Nilsen». Slik Dagbladet forstår klagesaken, handler uenigheten i utgangspunktet om «ulike meninger om hvordan norsk idrett best mulig skal redusere bruk av doping».

Når det gjelder hvordan Dagbladets kommentator har brukt ordet «hastestevne» (om kvalifiseringsstevnet som ble arrangert for Erik Tysse), anfører Dagbladet: «Klager liker ikke uttrykket "hastestevne". Det framstår likevel som et presist begrep på et stevne som av Tysses hjemklubb legges til dagen etter at han har ferdigsonet straffen på 2 år, som samtidig var absolutt siste dagen for å få et resultat som kunne gi OL-tur.»

Videre kan Dagbladet heller ikke se at opplysninger avisen har brakt vedrørende Tysses OL-deltakelse er ukorrekte. Slik Dagbladet ser det, handler det ikke om faktaopplysninger, men om meninger. Dagbladet bemerker: «Norsk idrett stod fritt til å sende hvem som helst til OL uansett avgjørelsene i Idrettens Voldgiftsdomstol (CAS) (...) Her gjelder spørsmål hvilke konsekvenser det kunne fått for norsk idrett å nekte Tysse OL-deltakelse etter resultatet i hastestevnet[.]»

Dagbladet fastholder også at det er dekning for alle titler og innholdet i artiklene, og at avisen aldri har påstått at sportssjefen har begått noen ulovligheter: «Når en forbundsledelse velger å la være å ta et åpent oppgjør med klubbenes bruk av dopingbefengte trenere, mener Dagbladet at de samtidig åpner idretten sin for en dopkultur. Her er altså den feilaktig påståtte faktafeilen fra Dagbladet egentlig kjernepunktet i vår kritikk av Friidrettsforbundet.»

Dagbladet anfører også: «Historisk har dopingbruken i norsk elitefriidrett vært relativt stor, et tilnærmet helt kule-landslag ble for eksempel dømt tidlig på 1990-tallet og Tysses hjemklubb Norna Salhus fikk for åtte år siden hjelp av Anti Doping Norge for å få kontroll etter et oppsiktsvekkende høyt antall dopingsaker. Når den samme klubben igjen var i søkelyset med den samme leder og den samme trener som var innblandet i avsløringene i 2005, var det for Dagbladet åpenbart at dette var et spørsmål om å åpne opp for en dopkultur.»

Når det gjelder påstanden om feilsitering av sportssjefen, presiser Dagbladet: «[S]itatet, slik det sto under publiseringstidspunktet, er identisk med det Nilsen sa under intervjuet med John Rasmussen. Dagbladet lot Nilsen komme med endringer til sitatene sine i ettertid (...), endringer som også ble rettet opp umiddelbart etter at Dagbladet ble oppmerksomme på at endringene ikke var kommet med den første nettversjonen (6 minutter etter publiseringstidspunktet). Dagbladet ønsker i denne sammenheng å minne om VVP 3.8 og VVP 4.13, og fastholder at sitatene fra Nilsen verken er faktiske feil eller feilsiteringer, men slik Nilsen formulerte seg i det opprinnelige intervjuet. Det har også NFIF dokumentert i sin egen klage.»

Videre avviser Dagbladet at den samtidige imøtegåelsesretten er utløst, og peker på at kommentaren av 8. november «gjelder akkurat det samme verdispørsmålet som kommentator Esten O. Sæther (...) har behandlet gjennomgående siden mai 2012». Dagbladet opplyser at klageren i hele denne perioden «naturligvis [har] hatt gjennomgående tilsvarsrett, noe Friidrettsforbundet heller ikke påtaler».